

[Axel Sørensen.]

paa Sagkundskaben, og vi haaber, det maa faa en omhyggelig Behandling i et Udvalg. Vi haaber endvidere, at det næste Skridt maa blive en stor Forenkling, og at man maa faa den fælleskommunale Udligningsskat indbygget i selve Statsskatte reglerne, saaledes at vi kan naa til det, vi har talt om her i Dag: en ligelig og retfærdig Fordeling af de store Skattebyrder, som Tiden kræver af os, i Tilknytning til den rigtige Indkomst, som vedkommende Skatteyder har erhvervet, og som ved Ligningen danner Baggrunden for det kommende Skatteaar. Ligeledes haaber vi, at selve Skatteopkrævningen i den kommende Tid maa blive ført nærmere Tidspunktet for Indkomstens Erhvervelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Stærmose: Min Gruppe medvirker gerne til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Vi maa dog tage Forbehold over for Afsnit III, som handler om Straffebestemmelserne, og som angiver Strafferammen. Naar vi maa tage dette Forbehold over for Afsnit III, skyldes det, at vi endnu ikke har kunnet danne os et endeligt Skøn over, hvordan disse Bestemmelser vil virke i Praksis. Det er kun 5 Dage siden dette Lovforslag blev fremsat her i Tinget, og da vi — som en ret lille Gruppe er nødt til paa saadanne Omraader — maa gøre et omfattende Stykke Arbejde, med Raadgivere ude i Landet, for at faa et Skøn frem, som er præget af alle praktiske og principielle Hensyn, vil man forstaa, at det ikke er muligt paa saa kort en Tid for saa vigtigt et Omraade at fremsætte Anskuelsen her ved første Behandling. Principielt er min Gruppe enig med det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen i de Betragtninger, som han fremførte, men naar vi ikke ønsker at fremsætte bestemte Anskuelser ud fra denne principielle Enighed, skyldes det, at vi ønsker at afprøve vort Skøn over, hvordan en saadan Strafferamme, som blev nævnt i det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsens Bemærkninger, vil virke i Praksis.

De Bestemmelser, som er givet i Lovforslagets § 1, om en ganske klar Pligt til Selvangivelse af Formue kan vi tilslutte os. Og de Bestemmelser, der gives i § 2, som medfører en faktisk Pligt til Selvangivelse af Indkomst, finder vi udmærkede.

Til § 3 vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger. Det er den Paragraf, der siger, at Finansministeren kan bestemme, at Udøvere af et Erhverv, for hvilket der ikke i

den øvrige Lovgivning er foreskrevet Bogføringspligt, skal være pligtige at føre et Regnskab, der opfylder de af Ligningsraadet fastsatte Mindstekrav. Naar man læser Formuleringen, faar man den umiddelbare Opfattelse, at det drejer sig om enkelte Udøvere, altsaa at Ligningsraadet kunde indstille, at en Række enkelte Individider skulde ind under denne Bogføringspligt. Ved at læse Bemærkningerne og ved at høre den højtærede Ministers Forelæggelsestale bliver man dog hurtigt klar over, at dette er der ikke tænkt paa. Paragraffens første Par Linier skal, mener vi, efter de Udtalelser, der er faldet, og de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, forstaaes saadan, at Ministeren kan bestemme, at hele Grupper eller hele Erhverv, som ikke efter Bogføringsloven er bogføringspligtige, kan paalægges denne særlige Regnskabspligt. Jeg ved ikke, om man vil skønne, at der her foreligger en Uklarhed, en Forskel i Udtryksformen imellem selve Lovparagraffen og Udtalelserne i Bemærkningerne og den højtærede Ministers Forelæggelsestale, men hvis man mener det, vil man formentlig tydeliggøre Forholdet.

Det er af en tidligere Ordfører, det ærede Medlem Hr. Øllgaard, blevet nævnt, at Ordene i § 3 kunde tydes saadan, at det i særlig Grad var Landbruget, man tænkte paa som en Erhvervsgruppe, der kunde komme ind under denne Regnskabspligt. Jeg vil i den Anledning gerne henlede Opmærksomheden paa, at § 1 i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912 meget omhyggeligt specificerer, hvem der er bogføringspligtige. Der er en ret lang Opremsning af alle de forskellige Erhverv, som falder ind under Bogføringspligten. Man nævner Handel, Vekselerer- eller Bankvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Forsikringsvirksomhed, Mæglervirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk, Fabrikvirksomhed, Virksomhed med Befordring af Personer, Gods eller Meddelelser, Sagførere, Teatre- og Biografteaterbevillingshavere og en Del mere. Jeg vilde tro, at naar man i sin Tid har givet Bogføringsloven denne bestemte Formulering, altsaa udtrykkeligt har nævnt alle disse forskellige meget omfattende Erhvervsgrupper, er det, fordi man netop har villet undtage Landbruget. Det kan godt være, at det ikke er den eneste Motivering for, at man har givet § 1 i Bogføringsloven denne bestemte Formulering, men det er i hvert Fald et Hovedmotiv for, at man netop har fundet denne Form frem. Det maa saa ogsaa nævnes, at Bogføringspligten er fastlagt saadan, at Haandvær-